

ІННОВАЦІЙНЕ ВРЯДУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

У сучасних умовах цифрової трансформації суспільства інноваційне врядування набуває статусу одного з ключових чинників модернізації системи публічного управління. Динамічний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, поширення цифрових платформ, інструментів електронного урядування, штучного інтелекту, великих даних та інших цифрових рішень істотно змінюють механізми взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, бізнесу та громадянського суспільства. За цих умов традиційні моделі державного управління поступово трансформуються у більш відкриті, адаптивні, клієнтоорієнтовані та інноваційні системи врядування, здатні забезпечувати високу якість публічних послуг, ефективність прийняття управлінських рішень та сталий соціально-економічний розвиток. У роботі обґрунтовано, що інноваційне врядування є якісно новим етапом розвитку публічного управління, який характеризується використанням цифрових технологій для оптимізації адміністративних процедур, автоматизації управлінських процесів, розвитку електронних сервісів, забезпечення прозорості та відкритості діяльності органів влади, розширення можливостей громадської участі у формуванні державної політики. Особливу увагу приділено розвитку цифрових платформ взаємодії держави та громадян, використанню технологій відкритих даних, електронної демократії, цифрової ідентифікації, міжвідомчої електронної взаємодії, а також застосуванню технологій штучного інтелекту, машинного навчання й аналітики великих даних у процесах вироблення управлінських рішень. Встановлено, що модернізація системи публічного управління в умовах діджиталізації передбачає не лише впровадження сучасних інформаційних технологій, а й комплексне реформування інституційного середовища, оновлення нормативно-правового забезпечення, розвиток цифрових компетентностей державних службовців, формування інноваційної організаційної культури та підвищення рівня кібербезпеки. Водночас цифрова трансформація створює нові виклики, пов'язані із захистом персональних даних, цифровою нерівністю, інформаційною безпекою, необхідністю забезпечення етичного використання технологій штучного інтелекту та гарантування цифрових прав громадян. Доведено, що ефективне впровадження інноваційного врядування забезпечує підвищення результативності діяльності органів публічної влади, скорочення адміністративних витрат, оптимізацію процесів надання адміністративних послуг, підвищення оперативності управлінських рішень, розширення можливостей громадської участі та зміцнення демократичного врядування. Особливого значення набуває інтеграція принципів відкритості, прозорості, підзвітності, партнерства, інноваційності та людиноцентричності у функціонування сучасної системи публічного управління.

Ключові слова: інноваційне врядування, модернізація, публічне управління, діджиталізація, цифрові трансформації, інноваційні механізми, електронна демократія, публічні послуги.

DABIZHA Vira

Open International University of Human Development "Ukraine"

INNOVATIVE GOVERNANCE AS A COMPONENT OF PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM MODERNIZATION IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION

In the current conditions of digital transformation of society, innovative governance acquires the status of one of the key factors in the modernization of the public administration system. The dynamic development of information and communication technologies, the spread of digital platforms, e-government tools, artificial intelligence, big data and other digital solutions significantly change the mechanisms of interaction between state authorities, local governments, business and civil society. Under these conditions, traditional models of public administration are gradually transforming into more open, adaptive, customer-oriented and innovative governance systems capable of ensuring high quality public services, effective management decision-making and sustainable socio-economic development. In addition, innovative governance is considered as a comprehensive concept that combines modern management approaches, digital technologies, institutional innovations, partnership between authorities, the public and business, as well as mechanisms for joint development and implementation of management decisions. Its implementation contributes to increasing the transparency of government activities, developing open data, ensuring accountability, strengthening citizens' trust in state institutions, and forming an effective public administration system. The paper substantiates that innovative governance is a qualitatively new stage in the development of public administration, characterized by the use of digital technologies to optimize administrative procedures, automate management processes, develop electronic services, ensure transparency and openness of government activities, and expand opportunities for public participation in the formation of public policy. Particular attention is paid to the development of digital platforms for interaction between the state and citizens, the use of open data technologies, e-democracy, digital identification, interagency electronic interaction, as well as the application of artificial intelligence, machine learning, and big data analytics technologies in the processes of making management decisions. It is established that the modernization of the public administration system in the context of digitalization involves not only the introduction of modern information technologies, but also a comprehensive reform of the institutional environment, updating regulatory and legal support, the development of digital competencies of civil servants, the formation of an innovative organizational culture, and increasing the level of cybersecurity. At the same time, digital transformation creates new challenges related to personal data protection, digital inequality, information security, the need to ensure the ethical use of artificial intelligence technologies, and guaranteeing the digital rights of citizens. It has been proven that the effective implementation of innovative governance ensures increased efficiency of public authorities, reduction of administrative costs, optimization of administrative service provision processes, increased efficiency of management decisions, expansion of opportunities for public participation and strengthening of democratic governance. Of particular importance is the integration of the principles of openness, transparency, accountability, partnership, innovation and people-centeredness into the functioning of the modern public administration system.

Keywords: innovative governance, modernization, public administration, digitalization, digital transformation, innovative mechanisms, e-democracy, public services.

Стаття надійшла до редакції / Received 11.08.2026
Прийнята до друку / Accepted 17.09.2026
Опубліковано / Published 29.10.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© ДАБІЖА Віра

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Цифрова трансформація суспільства зумовлює необхідність модернізації системи публічного управління шляхом впровадження інноваційних підходів до врядування. Використання цифрових технологій, розвиток електронного та цифрового врядування, відкритих даних і сучасних інформаційно-комунікаційних рішень сприяють підвищенню ефективності діяльності органів публічної влади, якості публічних послуг, прозорості управлінських процесів та розширенню участі громадян у прийнятті управлінських рішень.

Для України питання розвитку інноваційного врядування є особливо актуальним в умовах європейської інтеграції, цифрової трансформації державного сектору та післявоєнного відновлення. Водночас успішна модернізація системи публічного управління потребує не лише впровадження цифрових технологій, а й удосконалення інституційних механізмів, нормативно-правового забезпечення, розвитку цифрових компетентностей публічних службовців та зміцнення кібербезпеки.

Попри значну кількість наукових досліджень у сфері цифрового врядування, недостатньо уваги приділено комплексному обґрунтуванню інноваційного врядування як складової модернізації системи публічного управління в умовах діджиталізації. Це зумовлює необхідність дослідження його теоретичних засад, механізмів реалізації та перспектив розвитку в Україні.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика інноваційного розвитку та модернізації системи публічного управління в умовах цифрової трансформації є предметом досліджень значної кількості вітчизняних науковців. Теоретико-методологічні засади цифрової трансформації та електронного врядування у сфері публічного управління досліджують Корчак Н., Рачинський А., Ларіна Н. [1], Квітка С., Корсун В., Магиляс Ю. [2], Саприкін В. [3], акцентуючи увагу на трансформації управлінських процесів під впливом цифрових технологій. Перспективні напрями цифрової трансформації публічного управління, розвиток цифрових послуг, платформ та мережевого управління розглядають Куйбіда В. С., Карпенко О. В., Наместнік В. В. [5].

Важливе значення для розуміння взаємозв'язку інновацій та цифрової трансформації публічного управління мають дослідження Олійченко І., Дітковська М. [6], присвячені ролі інновацій приватного сектору як чинника цифрової трансформації публічного управління, а також праці Берназюк О. [7], у яких цифрова трансформація розглядається як чинник модернізації публічного управління інноваційним розвитком регіонів.

Окремі аспекти цифровізації та цифрової трансформації публічного управління досліджують Коваль Я. [8] та Матвеєнко І., Уткін М. [9] та інші вітчизняні науковці.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Незважаючи на значну кількість досліджень у сфері публічного управління, цифрової трансформації та інноваційного розвитку державного сектору, недостатньо опрацьованими залишаються питання системного впровадження принципів інноваційного врядування як інструменту модернізації публічного управління в умовах діджиталізації. Потребують подальшого дослідження механізми інтеграції цифрових технологій, інноваційних управлінських підходів та інституційних змін у діяльність органів публічної влади, а також питання формування належного організаційного, кадрового та нормативно-правового забезпечення інноваційного врядування. Особливої актуальності набуває визначення напрямів підвищення ефективності, адаптивності та відкритості публічного управління на основі цифрових інновацій, що й зумовлює необхідність подальших досліджень.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування сутності інноваційного врядування як складової модернізації системи публічного управління в умовах діджиталізації, а також визначення перспективних напрямів його розвитку в Україні. Для досягнення поставленої мети проаналізовано сучасні наукові підходи до трактування понять «інноваційне врядування», «цифрове врядування», «електронне урядування», «цифрова трансформація», визначено особливості інтеграції цифрових технологій у процеси державного управління та досліджено вплив цифровізації на зміну організаційно-управлінських моделей діяльності органів публічної влади.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Стрімкий розвиток цифрових технологій докорінно трансформує підходи до функціонування системи публічного управління, актуалізуючи необхідність впровадження інноваційних моделей врядування, орієнтованих на відкритість, ефективність, прозорість та людиноцентричність. У сучасних умовах діджиталізації інноваційне врядування стає не лише інструментом удосконалення управлінських процесів, а й стратегічною передумовою модернізації публічного сектору, підвищення якості публічних послуг та зміцнення взаємодії між державою, громадянами і бізнесом. Особливої актуальності ці питання набувають для України в контексті реалізації політики цифрової трансформації, європейської інтеграції та післявоєнного відновлення, що зумовлює необхідність переосмислення сучасних підходів до розвитку системи публічного управління.

Інноваційне врядування є якісно новим етапом розвитку публічного управління, оскільки передбачає перехід від традиційних адміністративних моделей до цифрово орієнтованої системи управління, заснованої на використанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та інноваційних управлінських підходів. На відміну від класичних моделей, орієнтованих переважно на виконання адміністративних процедур, інноваційне врядування забезпечує цифрову трансформацію управлінських процесів, інтеграцію даних, автоматизацію рутинних операцій і прийняття управлінських рішень на основі аналітичної інформації. Це сприяє скороченню часових і фінансових витрат, підвищенню ефективності діяльності органів публічної влади та якості надання публічних послуг.

Використання цифрових платформ, електронних сервісів, технологій відкритих даних, штучного інтелекту та міжвідомчої електронної взаємодії забезпечує прозорість, відкритість і підзвітність діяльності органів влади, мінімізує бюрократичні бар'єри та корупційні ризики. Водночас інноваційне врядування створює нові можливості для залучення громадян до процесів формування та реалізації державної політики через інструменти електронної демократії, цифрових консультацій, електронних петицій, громадського бюджету та інших механізмів партисипативного управління. Таким чином, інноваційне врядування виступає не лише технологічною модернізацією публічного сектору, а й концептуально новою моделлю взаємодії держави, суспільства та бізнесу, що відповідає вимогам цифрової економіки та сучасного демократичного розвитку [10].

Крім того, важливою складовою інноваційного врядування є розвиток цифрових платформ взаємодії держави та громадян, які забезпечують безперервну комунікацію, оперативний доступ до публічних послуг і розширення можливостей участі населення у процесах прийняття управлінських рішень. Використання технологій відкритих даних сприяє підвищенню прозорості та підзвітності органів публічної влади, створює умови для громадського контролю, розвитку цифрових сервісів і формування інноваційних рішень на основі повторного використання публічної інформації. Водночас інструменти електронної демократії, зокрема електронні петиції, громадські консультації, цифрові платформи обговорення проєктів нормативно-правових актів та партисипативне бюджетування, забезпечують активніше залучення громадян до формування та реалізації державної політики.

Суттєве значення для розвитку сучасного публічного управління має впровадження цифрової ідентифікації, яка забезпечує безпечний доступ фізичних та юридичних осіб до електронних адміністративних послуг, а також сприяє спрощенню процедур взаємодії між громадянами, бізнесом і державою. Не менш важливим є розвиток міжвідомчої електронної взаємодії, що забезпечує інтеграцію державних інформаційних ресурсів, автоматизований обмін даними між органами влади, скорочення дублювання інформації та підвищення оперативності прийняття управлінських рішень [11].

Перспективним напрямом розвитку інноваційного врядування є застосування технологій штучного інтелекту, машинного навчання та аналітики великих даних. Використання цих технологій дозволяє здійснювати прогнозування соціально-економічних процесів, моделювання сценаріїв розвитку, оцінювання ефективності державної політики, автоматизований аналіз значних масивів інформації та підтримку прийняття управлінських рішень на основі достовірних даних. Перехід до управління, орієнтованого на дані (data-driven governance), сприяє підвищенню обґрунтованості управлінських рішень, ефективнішому використанню державних ресурсів і формуванню гнучкої, адаптивної системи публічного управління, здатної оперативно реагувати на сучасні виклики та потреби суспільства.

Модернізація системи публічного управління в умовах діджиталізації є комплексним процесом, який виходить за межі простого впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Її ефективність визначається здатністю держави трансформувати інституційне середовище, удосконалити нормативно-правове забезпечення, адаптувати організаційні механізми до цифрових змін, сформуванню належного рівня цифрових компетентностей публічних службовців та забезпечити високі стандарти кібербезпеки. Водночас цифрова трансформація породжує низку нових викликів, що потребують комплексного управлінського реагування. З огляду на це доцільно систематизувати основні напрями модернізації та пов'язані з ними виклики (табл. 1).

Отже, модернізація системи публічного управління в умовах діджиталізації повинна здійснюватися як комплексна інституційна трансформація, що поєднує технологічні, організаційні, нормативні та кадрові зміни. Лише збалансоване поєднання цифрових інновацій із реформуванням управлінських механізмів,

розвитком людського капіталу, належним рівнем кібербезпеки та гарантуванням цифрових прав громадян забезпечить формування стійкої, ефективної та людиноцентричної системи публічного управління, здатної відповідати сучасним суспільним викликам.

Таблиця 1

Ключові напрями модернізації системи публічного управління в умовах діджиталізації: практичні приклади та сучасні виклики

Напрямок модернізації	Основний зміст	Практичні приклади	Сучасні виклики
Інституційна трансформація	Реорганізація управлінських процесів, цифровізація діяльності органів влади, інтеграція інформаційних систем	Єдина система електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, цифровізація адміністративних процедур, електронний документообіг	Опір організаційним змінам, фрагментарність цифрових систем, недостатня інтеграція реєстрів
Нормативно-правове забезпечення	Оновлення законодавства відповідно до цифрової трансформації та європейських стандартів	Законодавче регулювання електронних довірчих послуг, відкритих даних, електронної ідентифікації, гармонізація цифрового законодавства з правом ЄС	Необхідність оперативного оновлення нормативної бази відповідно до розвитку цифрових технологій та штучного інтелекту
Розвиток цифрових компетентностей	Формування цифрових навичок публічних службовців і підвищення їх кваліфікації	Онлайн-платформи навчання, програми підвищення цифрової грамотності державних службовців, розвиток цифрового лідерства	Нерівномірний рівень цифрових компетентностей, дефіцит ІТ-фахівців у державному секторі
Розвиток цифрових сервісів	Надання адміністративних послуг в електронній формі та впровадження принципу «держава у смартфоні»	Портал і мобільний застосунок «Дія», електронні послуги для громадян і бізнесу, електронне ліцензування та реєстрація	Забезпечення доступності цифрових послуг для всіх категорій населення, підтримка безперервності сервісів
Управління на основі даних (Data-driven governance)	Використання аналітики великих даних, прогнозного моделювання та штучного інтелекту	Аналіз соціально-економічних показників, автоматизований моніторинг бюджетних програм, прогнозування потреб у публічних послугах, застосування AI для підтримки управлінських рішень	Забезпечення якості даних, алгоритмічна упередженість, прозорість моделей штучного інтелекту
Кібербезпека та захист інформації	Захист державних інформаційних ресурсів, цифрової інфраструктури та персональних даних	Національні центри реагування на кіберінциденти, багатофакторна автентифікація, резервне копіювання державних реєстрів	Кібератаки, витоки даних, зростання загроз критичній інформаційній інфраструктурі
Захист цифрових прав та розвиток електронної демократії	Забезпечення цифрових прав громадян, розвиток механізмів електронної участі	Електронні петиції, громадські консультації, партисипативний бюджет, портали відкритих даних, цифрова ідентифікація	Цифрова нерівність, ризики порушення конфіденційності, етичні проблеми використання персональних даних та штучного інтелекту

Джерело: сформовано автором на основі даних [12]

Ефективне впровадження інноваційного врядування є одним із визначальних чинників модернізації системи публічного управління, оскільки забезпечує перехід до більш результативної, відкритої та людиноцентричної моделі діяльності органів публічної влади. Інтеграція цифрових технологій, сучасних управлінських інструментів і принципів належного врядування сприяє підвищенню якості державного управління, зміцненню довіри громадян та формуванню ефективної системи взаємодії між державою, бізнесом і суспільством. Основні переваги впровадження інноваційного врядування полягають у такому [13]:

1. Підвищення результативності діяльності органів публічної влади - автоматизація адміністративних процедур, цифровізація документообігу та використання сучасних інформаційних систем забезпечують оптимізацію управлінських процесів, скорочення часу на виконання адміністративних функцій і підвищення продуктивності роботи державних органів.

2. Скорочення адміністративних витрат та оптимізація надання публічних послуг - запровадження електронних сервісів, цифрової ідентифікації, інтегрованих державних реєстрів і міжвідомчої електронної взаємодії мінімізує бюрократичні процедури, зменшує витрати держави та громадян, забезпечує швидке й доступне отримання адміністративних послуг.

3. Підвищення оперативності та обґрунтованості управлінських рішень - використання технологій штучного інтелекту, машинного навчання, аналітики великих даних та цифрових інформаційно-аналітичних систем дозволяє здійснювати моніторинг суспільних процесів у режимі реального часу, прогнозувати можливі ризики та приймати управлінські рішення на основі достовірних даних.

4. Розширення громадської участі та зміцнення демократичного врядування - інструменти електронної демократії, відкриті дані, цифрові платформи для консультацій із громадськістю, електронні петиції та партисипативне бюджетування створюють умови для активної участі громадян у формуванні та реалізації державної політики, підвищуючи рівень відкритості та довіри до органів влади.

5. Упровадження принципів належного врядування - інноваційне врядування забезпечує практичну реалізацію принципів відкритості, прозорості, підзвітності, партнерства, інноваційності та

людиноцентричності. Їх інтеграція сприяє формуванню сучасної моделі публічного управління, орієнтованої на потреби громадян, підвищення якості публічних послуг та забезпечення сталого суспільного розвитку.

Отже, ефективне впровадження інноваційного врядування є не лише інструментом цифрової трансформації публічного сектору, а й стратегічною основою його модернізації. Поєднання цифрових технологій із принципами належного врядування дозволяє сформувати адаптивну, прозору та ефективну систему публічного управління, здатну оперативно реагувати на сучасні виклики, забезпечувати високий рівень публічних послуг і створювати умови для сталого демократичного розвитку держави.

Отож, підсумовуючи, доцільно зазначити, що зважаючи на встановлені теоретичні положення та обґрунтовані переваги впровадження інноваційного врядування, важливого значення набуває практичне використання отриманих результатів. Їх імплементація сприятиме вдосконаленню механізмів функціонування системи публічного управління, підвищенню ефективності діяльності органів публічної влади та забезпеченню реалізації стратегічних пріоритетів цифрової трансформації держави. У цьому контексті практична значущість дослідження полягає у можливості застосування його результатів у таких напрямках [14]:

- на державному рівні – під час формування та реалізації державної політики у сфері цифрової трансформації, розроблення стратегій цифрового розвитку, удосконалення нормативно-правового забезпечення інноваційного врядування;
- на рівні органів публічної влади – для удосконалення механізмів функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування, оптимізації управлінських процесів, розвитку цифрових сервісів і впровадження сучасних цифрових технологій;
- на регіональному та місцевому рівнях – під час розроблення та реалізації програм цифрового розвитку територіальних громад, підвищення рівня цифрової зрілості органів місцевого самоврядування, розширення використання інструментів електронної демократії та цифрової взаємодії з громадянами;
- у науково-освітній діяльності – у процесі підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування», під час викладання дисциплін «Публічне управління», «Цифрове врядування», «Державна політика», а також при розробленні навчально-методичного забезпечення та проведенні подальших наукових досліджень.

Результати дослідження можуть слугувати науково-методичною основою для формування сучасної моделі інноваційного врядування, орієнтованої на підвищення ефективності публічного управління, забезпечення цифрової стійкості держави та досягнення стратегічних цілей її цифрового розвитку.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Проведене дослідження засвідчило, що інноваційне врядування є ключовою складовою модернізації системи публічного управління в умовах діджиталізації, оскільки забезпечує перехід від традиційних адміністративних моделей до сучасної цифрово орієнтованої системи управління, заснованої на принципах відкритості, прозорості, підзвітності, партнерства, інноваційності та людиноцентричності. Обґрунтовано, що ефективне впровадження цифрових технологій, розвиток електронного врядування, цифрових платформ взаємодії держави і громадян, відкритих даних, електронної демократії, цифрової ідентифікації, міжвідомчої електронної взаємодії, а також використання технологій штучного інтелекту, машинного навчання й аналітики великих даних створюють передумови для підвищення результативності діяльності органів публічної влади, оптимізації управлінських процесів і забезпечення якісно нового рівня надання публічних послуг.

Встановлено, що модернізація системи публічного управління має здійснюватися комплексно та охоплювати не лише технологічне оновлення, а й удосконалення інституційного середовища, нормативно-правового забезпечення, розвиток цифрових компетентностей публічних службовців, формування інноваційної організаційної культури та зміцнення кібербезпеки. Водночас цифрова трансформація актуалізує необхідність вирішення питань захисту персональних даних, забезпечення інформаційної безпеки, подолання цифрової нерівності та дотримання етичних принципів використання технологій штучного інтелекту.

Практична цінність дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані під час формування державної політики цифрової трансформації, удосконалення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, реалізації програм цифрового розвитку територіальних громад і підготовки фахівців у сфері публічного управління. Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з розробленням механізмів оцінювання ефективності інноваційного врядування, визначенням показників цифрової зрілості органів публічної влади, а також дослідженням можливостей інтеграції технологій штучного інтелекту у процеси вироблення та реалізації управлінських рішень.

Література

1. Корчак Н., Рачинський А., Ларіна Н. Цифрова трансформація та електронне врядування: наукові підходи дослідження в сфері публічного управління та адміністрування. *Аспекти публічного управління*, 2023. Т. 11, № 3. С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152334>.

2. Квітка С., Корсун В., Магиляс Ю. Цифрова трансформація публічного управління: перспективні напрямки досліджень. *Аспекти публічного управління*, 2024. Т. 12. № 3. С. 50–58. DOI: <https://doi.org/10.15421/152437>.
3. Саприкін В. Оцифровування, цифровізація та цифрова трансформація публічного управління в Україні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління*, 2024. Вип. 1. С. 116–121. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2024/19-19/22>.
4. Саприкін В. Інновації приватного сектору як драйвер цифрової трансформації публічного управління в Україні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління*. 2025. Вип. 1. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-12/14>.
5. Куйбіда В. С., Карпенко О. В., Наместник В. В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління*, 2018. №1. С. 5–10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2018_1_3.
6. Олійченко І., Дітковська М. Цифрова трансформація як чинник публічного управління інноваційним розвитком регіону. *Проблеми і перспективи економіки та управління*, 2026. № 1(45). С. 157–162. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-157-162](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-157-162).
7. Берназюк О. Цифрові технології у сфері публічного управління: визначення основних понять. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*, 2017. Т. 46. С. 109–113.
8. Коваль Я. С., Сосюра О. М. Механізми трансформації системи державного управління України в умовах глобалізації та євроінтеграції. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, 2026. №4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.4.21>.
9. Матвєєнко І., Уткін М. Світові тенденції цифровізації та їх вплив у системі публічного управління. *Наукові інновації та передові технології*, 2024. № 8(36). С. 191–203.
10. Обушна Н. І. Новий публічний менеджмент як системна композиція інноваційних інкорпоративних управлінських підходів у публічному секторі. *Наукові інновації та передові технології*, 2024. № 12(40). С. 136–146. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-12\(40\)-136-146](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-12(40)-136-146).
11. Гучко М. М. Правові засади модернізації публічного управління: проблеми і перспективи. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*, 2025. Том 36 (75). №4. DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2025.4/01>.
12. Ребкало В. А. Сучасні виклики публічному управлінню: нормативно-правове забезпечення. *Вісник НАДУ при Президентові України*, 2020. № 2. С. 14–21.
13. Бурик З. М. Діджиталізація та інновації в системі публічного управління в умовах сталого розвитку. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, 2024. №6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.6.1>.
14. Кудріна О.Ю., Масляк М.І. Інновації та інноваційна діяльність в системі публічного управління: елементи теорії, логіки та понятійного апарату. *Актуальні питання у сфері державного управління*, 2020. С. 139–143. DOI: <https://doi.org/10.32843/pma2663-5240-2020.19.25>.

References

1. Korchak N., Rachynskyi A., Larina N. Tsyfrova transformatsiia ta elektronne vriaduvannia: naukovy pidkhody doslidzhennia v sferi publichnoho upravlinnia ta administruvannia [Digital transformation and e-government: scientific approaches to research in the field of public administration]. *Aspekty publichnoho upravlinnia*. 2023. T. 11, № 3. S. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152334>.
2. Kvitka S., Korsun V., Mahylias Yu. Tsyfrova transformatsiia publichnoho upravlinnia: perspektivni napriamky doslidzhen [Digital transformation of public administration: promising areas of research]. *Aspekty publichnoho upravlinnia*. 2024. T. 12, № 3. S. 50–58. DOI: <https://doi.org/10.15421/152437>.
3. Saprykin V. Otsyfrovuvannia, tsyfrovizatsiia ta tsyfrova transformatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini [Digitization, digitalization and digital transformation of public administration in Ukraine]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Derzhavne upravlinnia*. 2024. Vyp. 1. S. 116–121. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2024/19-19/22>.
4. Saprykin V. Innovatsii pryvatnoho sektoru yak draiver tsyfrovoi transformatsii publichnoho upravlinnia v Ukraini [Private sector innovations as a driver of digital transformation of public administration in Ukraine]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Derzhavne upravlinnia*. 2025. Vyp. 1. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-12/14>.
5. Kuibida V. S., Karpenko O. V., Namestnik V. V. Tsyfrove vriaduvannia v Ukraini: bazovi defynitsii poniatino-katehoriialnoho aparatu [Digital governance in Ukraine: basic definitions of the conceptual and categorical apparatus]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezidentovi Ukrainy. Serii: Derzhavne upravlinnia*. 2018. № 1. S. 5–10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2018_1_3.
6. Oliichenko I., Ditkovska M. Tsyfrova transformatsiia yak chynnyk publichnoho upravlinnia innovatsiinym rozvytkom rehionu [Digital transformation as a factor of public administration of innovative regional development]. *Problemy i perspektivy ekonomiky ta upravlinnia*. 2026. № 1(45). S. 157–162. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-157-162](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-157-162).
7. Bernaziuk O. Tsyfrovi tekhnolohii u sferi publichnoho upravlinnia: vyznachennia osnovnykh poniat [Digital technologies in public administration: definition of basic concepts]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravo*. 2017. T. 46. S. 109–113.
8. Koval Ya. S., Sosiura O. M. Mekhanizmy transformatsii systemy derzhavnoho upravlinnia Ukrainy v umovakh hlobalizatsii ta yevrointehratsii [Mechanisms of transformation of the public administration system of Ukraine in the context of globalization and European integration]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. 2026. № 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.4.21>.
9. Matvieienko I., Utkin M. Svitovi tendentsii tsyfrovizatsii ta yikh vplyv u systemi publichnoho upravlinnia [Global trends in digitalization and their impact on the public administration system]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*. 2024. № 8(36). S. 191–203.

10. Obushna N. I. Novyi publichnyi menedzhment yak systemna kompozytsiia innovatsiinykh inkorporatyvnykh upravlinskykh pidkhodiv u publichnomu sektori [New public management as a systemic composition of innovative incorporative management approaches in the public sector]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnologii*. 2024. № 12(40). S. 136–146. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-12\(40\)-136-146](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-12(40)-136-146).
11. Huchko M. M. Pravovi zasady modernizatsii publichnoho upravlinnia: problemy i perspektyvy [Legal principles of modernization of public administration: problems and prospects]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriya: Publichne upravlinnia ta administruvannia*. 2025. T. 36(75). № 4. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2025.4/01>.
12. Rebkalo V. A. Suchasni vyklyky publichnomu upravlinni: normatyvno-pravove zabezpechennia [Modern challenges to public administration: regulatory and legal support]. *Visnyk NADU pry Prezidentovi Ukrainy*. 2020. № 2. S. 14–21.
13. Buryk Z. M. Didzhitalizatsiia ta innovatsii v systemi publichnoho upravlinnia v umovakh staloho rozvytku [Digitalization and innovations in the public administration system in the context of sustainable development]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. 2024. № 6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.6.1>.
14. Kudrina O. Yu., Masliak M. I. Innovatsii ta innovatsiina diialnist v systemi publichnoho upravlinnia: elementy teorii, lohiky ta poniatiinoho aparatu [Innovations and innovative activity in the public administration system: elements of theory, logic and conceptual apparatus]. *Aktualni pytannia u sferi derzhavnoho upravlinnia*. 2020. S. 139–143. DOI: <https://doi.org/10.32843/pma2663-5240-2020.19.25>